

[Justitsministeren.]

offentligt meddelt fra de ansvarlige Ministerier, som fører disse Forhandlinger — i det væsentlige Udenrigsministeriet og Handelsministeriet —, kan selvfølgelig være Genstand for Debat inden for Sæmmelighedens Grænser, saaledes som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget netop bemærkede. Hvis det drejer sig om hemmelige Forhandlinger, er Spørgsmaalet formentlig et helt andet, men dér vil det faktisk være umuligt paa Forhaand at sige, hvorvidt den Kritik, der er kommet frem, kan karakteriseres som landsskadelig eller ikke.

Dernæst har vi jo Udenrigsministeriets Pressebureau, og hvis et Blad i mindste Maade er i Tvivl om, hvorvidt det, som vedkommende vil fremføre, kan anses for at være landsskadeligt, ja, saa kan vedkommende gaa til Udenrigsministeriets Pressebureau og spørge: Hvorledes ser De paa det, kan det passere?

Andet mener jeg ikke at jeg paa nærværende Tidspunkt kan sige om det af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget rejste Spørgsmaal.

J. S. Foget: Jeg mener ikke, mit Spørgsmaal var abstrakt, det var meget konkret. Men med det Svar, jeg her har faaet, kan jeg ikke erklære mig tilfreds. Der aabnes stadig en Udvej til, at man vil kunne benytte denne Lov til at beskytte mod uønsket Kritik, og saa længe dette er Tilfældet, vil jeg for mit Vedkommende ikke kunne stemme for Lovforslaget.

Rytter: Jeg vil gerne have, at det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, naar han refererer denne Sag blandt sine Meningsfæller, gør det fuldstændig loyalt og rigtigt, og jeg er ikke i Tvivl om, at han ogsaa vil tilsigte dette. Derfor vil jeg tage Afstand fra nogle Ord, det ærede Medlem før brugte, idet han sagde, at Regeringen og nu altsaa den danske Rigsdag vil dele Pressen i to Dele: den, der kun er underkastet et Nævns Afgørelser, og den, der kommer ind for Domstolene. Denne Sondring skulde der være inden for Pressen, ligesom den eventuelt skulde komme inden for Befolkningen. Dette er fuldstændig forkert. Der er ifølge dette Lovforslag intet Blad, der kun bliver undergivet et Nævn. Alle Blade, ligegyldigt om de har underskrevet den omtalte Overenskomst eller ikke, bliver undergivet Domstolene, saa der er ikke den Forskel, som det ærede Medlem to Gange pointerede vilde komme. Der er blot den Forskel, at enkelte

Blade for de mindre Forseelser bliver undergivet et Nævn, men saa snart de kommer op over denne Grænse, bliver de ogsaa undergivet Domstolene.

J. S. Foget: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Rytter for hans Udtalelse. Selvfølgelig tilsigter jeg ikke at misforstaa Lovforslaget, og det mener jeg ogsaa man er klar over, men der vil dog efter min Opfattelse opstaa den Forskel, at den Del af Pressen, som har undergivet sig Udenrigsministeriets Pressesekretariats Censur, i mange Tilfælde vil kunne nøjes med at komme ind under et Nævn, medens den Del af Pressen, der staar udenfor, uvægerligt straks vil komme ind for en Domstol.

Stein: Det specielle Spørgsmaal, der er fremdraget: Pressens Forhold til Omtalen af Handelsforhandlinger med Udlandet, opfatter jeg saaledes — og jeg har Ret til at opfatte det saaledes —, at enhver saglig Kritik maa kunne bringes frem i Pressen, og at det ikke gennem denne Lovgivning eller gennem de Aftaler, der er truffet, tilsigtes at baandlægge Ytringsfriheden med Hensikts paa vort indenrigspolitiske Liv. Det, der kan være Tale om, at man *ikke* kan, er dette, at man ikke kan give sig til at kritisere og diskutere Handelsforhandlinger, naar en fremmed Magt har krævet og lagt Vægt paa, at Forhandlingerne føres under fortrolige Former. Saadan maa jeg tro at det er. Meningen med de Aftaler, der foreligger, og som ogsaa er fæstnet i Cirkulæret af 18. Maj, har ikke været, at man skulde baandlægge den indenrigspolitiske Drøftelse af disse Spørgsmaal saa lidt som af andre Spørgsmaal.

Rytter: Nu har det ærede Medlem Hr. J. S. Foget opfattet det rigtigt, men det ærede Medlems sidste Udtalelse staar ogsaa i skærende Modstrid med det, det ærede Medlem før udtalte, for da sagde det ærede Medlem, at der blev gjort en absolut Sondring inden for Pressen. Det er rigtigt, at der bliver en Forskel. I visse Tilfælde bliver de Blade, der har underskrevet Aftalen, underkastet et Nævn, men det behøver ikke at betyde Mildhed, det kan akkurat lige saa godt betyde en Skærpelse, idet den kollegiale Domstol mener, at vedkommende Blad ikke burde have skrevet det og det, og derfor idømmer Bøde, medens man over for de andre Blade maaske ikke finder Anledning til at gribe ind. Det betyder i hvert Fald ikke en Skærpelse for de Blade, der staar